Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►**B**

DIREKTIVA VIJEĆA

od 26. lipnja 1990.

o veterinarskim i zootehničkim pregledima koji se primjenjuju u trgovini određenim živim životinjama i proizvodima unutar Zajednice s ciljem uspostave unutarnjeg tržišta

(90/425/EEZ)

(SL L 224, 18.8.1990., str. 29)

Promijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**M1**	Council Directive 90/539/EEC of 15 October 1990 (*)	L 303	6	31.10.1990
►**M2**	Council Directive 90/667/EEC of 27 November 1990 (*)	L 363	51	27.12.1990
►**M3**	Council Directive 90/675/EEC of 10 December 1990 (*)	L 373	1	31.12.1990
►**M4**	Direktiva Vijeća 91/68/EEZ od 28. siječnja 1991.	L 46	19	19.2.1991
►**M5**	Direktiva Vijeća 91/174/EEZ od 25. ožujka 1991.	L 85	37	5.4.1991
►**M6**	Direktiva Vijeća 91/496/EEZ od 15. srpnja 1991.	L 268	56	24.9.1991
►**M7**	Council Directive 91/628/EEC of 19 November 1991 (*)	L 340	17	11.12.1991
►**M8**	Direktiva Vijeća 92/60/EEZ od 30. lipnja 1992.	L 268	75	14.9.1992
►**M9**	Direktiva Vijeća 92/65/EEZ od 13. srpnja 1992.	L 268	54	14.9.1992
►**M10**	Direktiva Vijeća 92/118/EEZ od 17. prosinca 1992.	L 62	49	15.3.1993
►**M11**	Direktiva 2002/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2002.	L 315	14	19.11.2002

(*) Ovaj akt nije nikada objavljen na hrvatskome.

▼B

DIREKTIVA VIJEĆA

od 26. lipnja 1990.

o veterinarskim i zootehničkim pregledima koji se primjenjuju u trgovini određenim živim životinjama i proizvodima unutar Zajednice s ciljem uspostave unutarnjeg tržišta

(90/425/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 43.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([2]),

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ([3]),

budući da Zajednica namjerava donijeti mjere osmišljene za uspostavljanje unutarnjeg tržišta progresivno kroz razdoblje koje istječe 31. prosinca 1992.;

budući da usklađeno djelovanje zajedničke organizacije tržišta životinja i proizvoda životinjskog podrijetla podrazumijeva ukidanje zootehničkih i veterinarskih prepreka za razvoj trgovine predmetnim životinjama i proizvodima unutar Zajednice; budući da je u tom pogledu slobodno kretanje životinja i poljoprivrednih proizvoda temeljno obilježje zajedničke organizacije tržišta i trebalo bi olakšati racionalan razvoj poljoprivredne proizvodnje i optimalnu uporabu faktora proizvodnje;

budući da se u području veterinarstva trenutačno koriste granice za provedbu pregleda u svrhu zaštite javnog zdravlja i zdravlja životinja;

budući da je krajnji cilj osigurati da se veterinarski pregledi provode isključivo na mjestu otpreme; budući da postizanje tog cilja podrazumijeva usklađivanje temeljnih zahtjeva vezanih za zaštitu zdravlja životinja;

budući da, s ciljem uspostave zajedničkog tržišta, u očekivanju postizanja tog cilja, naglasak treba staviti na preglede koji se provode na mjestu otpreme i na organiziranje onih koje bi se mogli provoditi na mjestu odredišta; budući da bi takvo rješenje za sobom povlačilo obustavu veterinarskih pregleda na unutarnjim granicama Zajednice i budući da u tom kontekstu postoji dobar razlog za zadržavanje zdravstvenog certifikata ili identifikacijskog dokumenta, u skladu s pravilima Zajednice;

budući da to rješenje podrazumijeva povećano povjerenje u veterinarske preglede koje provodi država iz koje se vrši otprema, posebno uspostavljanjem sustava za brzu razmjenu podataka; budući da država članica koja vrši otpremu mora osigurati da se ti veterinarski pregledi provode na odgovarajući način;

budući da bi se veterinarski pregledi u državi odredišta mogli vršiti na licu mjesta na odredištu; budući da bi se, međutim, u slučaju ozbiljne

([1]) SL C 225, 31.8.1988., str. 4.
([2]) SL C 326, 19.12.1988., str. 28.
([3]) SL C 56, 6.3.1989., str. 20.

▼B

pretpostavke o nepravilnosti, veterinarski pregled mogao provoditi dok su životinje i proizvodi u provozu i budući da je moguće nastaviti osiguravati stavljanje u karantenu u područjima koja nisu usklađena;

budući da bi trebalo osigurati mjeru koja će se poduzeti kada veterinarski pregled pokaže nepravilnost pošiljke;

budući da bi trebalo osigurati postupak za rješavanje sporova koji bi mogli nastati vezano za pošiljke iz gospodarstva, centra ili organizacije;

budući da bi trebalo osigurati odredbe o zaštitnim mjerama; budući da u ovom području, posebno zbog učinkovitosti, odgovornost mora prvenstveno biti na državi članici iz koje se vrši otprema; budući da Komisija mora moći djelovati brzo, posebno kroz posjete na licu mjesta i usvajanje mjera primjerenih stanju;

budući da bi, radi učinkovitosti, pravila navedena u ovoj Direktivi trebala obuhvaćati sve životinje i proizvode koji podliježu veterinarskim zahtjevima u trgovini unutar Zajednice;

budući da bi, međutim, s obzirom na trenutačno stanje usklađivanja i u očekivanju pravila Zajednice, životinje i proizvodi koji ne podliježu usklađenim pravilima trebali udovoljavati zahtjevima države odredišta pod uvjetom da su ona u skladu s člankom 36. Ugovora;

budući da bi se gore navedena pravila trebala primjenjivati na zootehničke preglede;

budući da bi odredbe postojećih Direktiva trebalo prilagoditi novim pravilima navedenima u ovoj Direktivi;

budući da bi ta pravila trebalo preispitati prije kraja 1993. godine;

budući da bi Komisiji trebalo povjeriti zadatak usvajanja mjera za primjenu ove Direktive; budući da bi, s tim ciljem, trebalo utvrditi postupke kojima se uspostavlja uska i učinkovita suradnja između Komisije i država članica unutar Stalnog veterinarskog odbora,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Države članice osiguravaju da se veterinarski pregledi na živim životinjama i proizvodima koji su obuhvaćeni direktivama navedenima u Prilogu A ili na onima navedenima u članku 21. prvom stavku koji su namijenjeni trgovini, više ne obavljaju na granicama, bez obzira na članak 7., nego da se obavljaju u skladu s ovom Direktivom.

Države članice nadalje osiguravaju da pregledi zootehničkih dokumenata podliježu kontrolnim pravilima utvrđenima ovom Direktivom.

▼M7

This Directive shall not affect checks carried out as part of tasks conducted in a non-discriminatory manner by authorities responsible for the general application of laws in a Member State.

▼M8

Ova se Direktiva ne primjenjuje na veterinarske preglede za kretanje kućnih ljubimaca između država članica koje su u pratnji i pod odgovornošću fizičke osobe ako takva premještanja nisu predmet komercijalnih transakcija.

▼B

Članak 2.

Za potrebe ove Direktive:

1. „veterinarski pregled” znači fizički pregled i/ili administrativni postupak koji se primjenjuje na životinje ili proizvode navedene u članku 1. i koji je namijenjen, izravno ili na drugi način, zaštiti javnog zdravlja ili zdravlja životinja;

2. „zootehnički pregled” znači bilo koji fizički i/ili administrativni postupak koji se primjenjuje na životinje obuhvaćene direktivama navedenima u Prilogu A odjeljku II. i koji je namijenjen za izravno ili neizravno unapređenje pasmina;

3. „trgovina” znači trgovina između država članica u smislu članka 9. stavka 2. Ugovora;

4. „gospodarstvo” znači poljoprivredni subjekt ili prostor trgovca, utvrđen važećim nacionalnim propisima, smješten na državnom području države članice, i u kojem se životinje iz priloga A i B, uz izuzetak kopitara, drže ili redovito čuvaju i gospodarstvo utvrđeno u članku 2. točki (a) Direktive Vijeća 90/426/EEZ od 26. lipnja 1990. o uvjetima zdravlja životinja kojima se uređuje kretanje i uvoz kopitara iz trećih zemalja ([1]);

5. „centar ili organizacija” znači svaki subjekt u poslovanju koji proizvodi, skladišti, prerađuje ili rukuje s proizvodima navedenima u članku 1.;

6. „nadležno tijelo” znači središnje tijelo države članice nadležno za provedbu veterinarskih ili zootehničkih pregleda ili bilo koje tijelo na koje ono prenese svoju nadležnost;

7. „službeni veterinar” znači veterinar kojeg imenuje nadležno tijelo.

POGLAVLJE I.

Pregledi u mjestu podrijetla

Članak 3.

1. Države članice osiguravaju da samo životinje i proizvodi iz članka 1. koji ispunjavaju sljedeće uvjete mogu biti predmetom trgovine:

(a) životinje i proizvodi navedeni u Prilogu A moraju ispunjavati zahtjeve relevantnih direktiva popisanih u navedenom Prilogu i životinje i proizvodi navedeni u Prilogu B moraju ispunjavati zahtjeve zdravlja životinja države članice odredišta;

(b) moraju dolaziti iz gospodarstava, centara ili organizacija na kojima se obavljaju redoviti službeni veterinarski pregledi u skladu sa stavkom 3.;

(c) oni moraju s jedne strane biti označeni u skladu sa zahtjevima pravila Zajednice i, s druge strane biti registrirani tako da je omogućen sljedivost izvornog ili provoznoga gospodarstva, centra ili organizacije; nacionalni sustavi označavanja ili registracije moraju se prijaviti Komisiji u roku od tri mjeseca od datuma obavijesti o ovoj Direktivi.

([1]) SL L 224, 18.8.1990., str. 42.

▼B

Do 1. siječnja 1993. države članice moraju poduzeti odgovarajuće mjere kako bi jamčile da se sustavi označivanja i registracije koji se primjenjuju u trgovini unutar Zajednice prošire na kretanje životinja unutar njihova državnog područja;

(d) njih moraju, tijekom prijevoza, pratiti zdravstveni certifikati i/ili bilo koji drugi dokument utvrđen direktivama navedenima u Prilogu A i, za druge životinje i proizvode, pravilima odredišne države članice.

Takvi certifikati ili dokumenti koje izdaje službeni veterinar odgovoran za gospodarstvo, centar ili organizaciju podrijetla i, u slučaju dokumenata zahtijevanih na temelju zootehničkih propisa navedenih u Prilogu A odjeljku II. nadležno tijelo, moraju pratiti životinju, životinje i proizvode na njihovo odredište odnosno odredišta;

(e) prijemljive životinje, ili proizvodi od prijemljivih životinja, ne smiju biti podrijetlom:

i. iz gospodarstava, centara ili organizacija, područja ili regija koje podliježu ograničenjima utvrđenima u skladu s pravilima Zajednice, gdje je to primjenjivo, za predmetne životinje ili proizvode od predmetnih životinja zbog sumnje, izbijanja ili prisutnosti bolesti navedenih u Prilogu C ili zbog provođenja zaštitnih mjera;

ii. iz gospodarstva, centra, organizacije, područja ili regije koja podliježe službenim ograničenjima zbog sumnje, izbijanja ili prisutnosti bolesti različite od onih navedenih u Prilogu C ili provođenja zaštitnih mjera;

iii. u slučajevima kad su namijenjeni za gospodarstva, centre ili organizacije koji se nalaze u državama članicama koje su dobile jamstva na temelju članka 9. Direktive 64/432/EEZ ili drugih istovjetnih pravila Zajednice koja jesu ili će biti usvojena ili u državi koja je zakonodavstvom Zajednice potvrđena kao slobodna od bolesti, na cijelom ili dijelu svog državnog područja, iz gospodarstva koje ne daje jamstva koja mogu biti zahtijevana od strane te države članice vezano za bolesti osim onih navedenih u Prilogu C;

iv. kad su namijenjeni za državu članicu ili dio državnog područja države članice koji je imao koristi od dodatnih jamstava na temelju članka 9. Direktive 64/432/EEZ ili drugih istovjetnih pravila Zajednice koja su usvojena ili će biti usvojena, iz gospodarstva, centra ili organizacije i, ako dođe do takvog slučaja, iz dijela državnog područja koji ne nudi utvrđena dodatna jamstva.

Nadležno tijelo države podrijetla osiguravaju, prije izdavanja certifikata ili pratećeg dokumenta, da gospodarstva, centri ili organizacije ispunjavaju zahtjeve utvrđene u ovoj točki;

(f) ako prijevoz uključuje više odredišnih mjesta, životinje i proizvodi moraju se razdijeliti u toliko pošiljaka koliko je odredišnih mjesta. Svaku pošiljku moraju pratiti certifikati i/ili dokumenti navedeni u točki (d);

(g) ako su životinje i proizvodi obuhvaćeni direktivama navedenima u Prilogu A koji su u skladu s pravilima Zajednice namijenjeni za izvoz u treću zemlju preko državnog područja druge države članice, poslovi prijevoza moraju – osim u slučajevima hitne potrebe koju propisno odobri nadležno tijelo radi osiguranja dobrobiti životinja – ostati pod carinskim nadzorom do točke izlaza s

▼B

teritorija Zajednice, u skladu s detaljnim aranžmanima koje će izraditi Komisija, djelujući u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18. ili, prema potrebi, članku 19.

Štoviše, u slučaju životinja i proizvoda koji nisu u skladu s pravilima Zajednice ili životinja i proizvoda navedenih u Prilogu B, provoz se može odvijati samo ako ga je izričito odobrilo nadležno tijelo države članice kroz koju se provozi.

2. Države članice također osiguravaju:

— da se životinje i proizvodi navedeni u članku 1. koji se moraju zaklati u sklopu nacionalnog programa za iskorjenjivanje bolesti koje nisu navedene u Prilogu C, ne otpremaju na državno područje druge države članice,

— da se životinje i proizvodi navedeni u Prilogu A ili životinje i proizvodi navedeni u Prilogu B ne otpremaju na državno područje druge države članice ako se ne mogu stavljati na tržište na vlastitom državnom području zbog razloga zdravlja ili zdravlja životinja opravdanih člankom 36. Ugovora.

3. Ne dovodeći u pitanje obvezu monitoringa dodijeljenu službenom veterinaru na temelju zakonodavstva Zajednice, nadležno tijelo provodi preglede gospodarstava, odobrenih sajmova i sabirnih centara, centara ili organizacija kako bi se uvjerilo da životinje i proizvodi namijenjeni trgovini ispunjavaju zahtjeve Zajednice, a posebno da ispunjavaju uvjete navedene u stavku 1. točkama (c) i (d) vezano za označivanje.

Ako postoji osnovana sumnja da nisu ispunjeni zahtjevi Zajednice, nadležno tijelo provodi potrebne preglede i, ako je sumnja potvrđena, poduzima potrebne mjere koje mogu obuhvaćati izolaciju toga gospodarstva, centra ili organizacije.

4. Na temelju postupka navedenog u članku 18. ili, prema potrebi, članku 19., Komisija može usvojiti detaljna pravila za primjenu ovog članka, posebno kako bi se u obzir uzela predmetna vrsta.

Članak 4.

1. Države članice iz kojih se vrši otprema poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale:

(a) da se osobe koje drže stoku i proizvode navedene u članku 1. pridržavaju nacionalnih zdravstvenih ili zootehničkih zahtjeva ili zahtjeva Zajednice navedenih u ovoj Direktivi u svim fazama proizvodnje i stavljanja na tržište;

(b) da životinje i proizvodi navedeni u Prilogu A budu pregledani barem jednako pažljivo, s veterinarskoga stajališta, kao da su namijenjeni za nacionalno tržište, osim ako je u pravilima Zajednice izričito utvrđeno drukčije;

(c) da se životinje prevoze u odgovarajućim prijevoznim sredstvima koja zadovoljavaju pravila higijene.

2. Nadležno tijelo države članice podrijetla koje je izdalo certifikat ili dokument koji prati životinje i proizvode dostaviti će, na dan na koji su izdani i putem računalnog sustava utvrđenog u članku 20., središnjem nadležnom tijelu odredišne države članice i nadležnom tijelu mjesta odredišta, podatke koje će utvrditi Komisija, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18.

▼B

3. Države članice iz kojih se vrši otprema poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi kaznile svako kršenje veterinarskih ili zootehničkih propisa od strane fizičkih ili pravnih osoba ako se utvrdi da su prekršena pravila Zajednice, a posebno ako se utvrdi da certifikati, dokumenti ili identifikacijske oznake ne odgovaraju statusu životinja ili gospodarstva s kojeg potječu ili stvarnim svojstvima proizvoda.

POGLAVLJE II.

Pregledi na mjestu odredišta

Članak 5.

1. Države članice odredišta primjenjuju sljedeće inspekcijske mjere:

(a) nadležno tijelo može, na mjestima odredišta životinja i proizvoda, utvrditi pomoću nediskriminirajućih veterinarskih pregleda na licu mjesta, da su ispunjeni zahtjevi iz članka 3.; istodobno može uzeti uzorke.

Nadalje, pregledi se mogu provoditi i tijekom prijevoza životinja i proizvoda na svom državnom području gdje nadležno tijelo države članice kroz koju se provozi ili države članice odredišta ima podatke koji ga navode da sumnja u povredu;

(b) nadalje, ako su životinje navedene u članku 1. podrijetlom iz druge države namijenjene:

i. za odobreni sajam ili sabirni centar utvrđen pravilima Zajednice, njihov voditelj je odgovoran ako prihvati životinje koje ne ispunjavaju zahtjeve iz članka 3. stavka 1.

Nadležno tijelo mora provjeriti, nediskriminirajućim pregledom certifikata ili dokumenata koji prate životinje, da životinje ispunjavaju navedene zahtjeve;

ii. za klaonicu koja je pod nadzorom službenog veterinara, on mora osigurati, posebno na temelju certifikata ili dokumenta koji prate životinje, da se kolju samo životinje koje ispunjavaju zahtjeve iz članka 3. stavka 1.

Voditelj klaonice je odgovoran za klanje životinja koje ne ispunjavaju zahtjeve članka 3. stavka 1. točaka (c) i (d);

iii. za registriranog trgovca koji dijeli pošiljke ili za svaki objekt koji nije pod stalnim nadzorom, nadležno tijelo će tog trgovca ili taj objekt smatrati primateljem životinja i na njih će se primjenjivati uvjeti utvrđeni u drugom podstavku;

iv. za gospodarstva, centre ili organizacije, uključujući i slučaj ako je pošiljka djelomično istovarena tijekom prijevoza, svaku životinju ili skupinu životinja mora pratiti, u skladu s člankom 3., izvornik zdravstvenog certifikata ili prateći dokument dok ne stigne do primatelja navedenog u njima.

Primatelji iz prvog podstavka točaka iii. i iv. moraju, prije nego što se pošiljka podijeli ili naknadno stavi u promet, provjeriti da postoje identifikacijske oznake, certifikati ili dokumenti navedeni u članku

▼B

3. stavku 1. točkama (c) i (d), obavijestiti nadležno tijelo o svakoj nepravilnosti ili odstupanju i, u tom slučaju, izolirati predmetne životinje dok nadležno tijelo ne donese odluku o njima.

Jamstva koja moraju dostaviti primatelji iz prvog podstavka točaka iii. i iv. utvrđuju se u dogovoru s nadležnim tijelom koje ih treba potpisati u trenutku prethodne registracije utvrđene u članku 12. Nadležno tijelo provodi nasumične preglede kako bi provjerilo udovoljavanje tim jamstvima.

Ova točka primjenjuje se *mutatis mutandis* na primatelje proizvoda navedenih u članku 1.

2. Svi primatelji koji su navedeni na certifikatu ili dokumentu iz članka 3. stavka 1. točke (d):

(a) moraju, na zahtjev nadležnog tijela države članice odredišta i, ako je potrebno, za provedbu pregleda navedenih u stavku 1., unaprijed najaviti dolazak životinja i proizvoda iz druge države članice, posebno vrstu pošiljke i očekivani datum dolaska.

Međutim, vremenski rok za obavijest ne smije u pravilu biti duži od jednog dana; neovisno o tome, u izuzetnim okolnostima, države članice mogu tražiti obavijest dva dana prije.

Ta najava se ne odnosi na registrirane konje koje prati identifikacijski dokument utvrđen Direktivom 90/427/EEZ;

(b) čuvati, u razdoblju od najmanje šest mjeseci, koje će utvrditi nadležno tijelo, zdravstvene certifikate ili dokumente iz članka 3. kako bi ih predočilo nadležnom tijelu ako ono to zatraži.

3. Detaljna pravila za provedbu ovog članka usvojit će se u skladu s postupkom navedenim u članku 18. ili, prema potrebi, u članku 19.

Članak 6.

1. Ako pravila Zajednice ili, u područjima koja još nisu usklađena, nacionalne odredbe koje su u skladu s općim pravilima Ugovora zahtijevaju da se žive životinje stave u karantenu, ona će uobičajeno biti na odredišnom gospodarstvu.

2. Karantenski objekt može se koristiti ako je opravdano s veterinarskog stajališta. Takav objekt smatra se mjestom odredišta pošiljke. Predmetna država članica obavješćuje Komisiju o razlozima na temelju kojih se poduzima ta mjera.

3. Obveze vezane za karantenu i njezinu lokaciju utvrđuju se u veterinarskim zahtjevima navedenima u članku 21. drugom podstavku.

▼M6

Članak 7.

1. Države članice dužne su osigurati, za vrijeme pregleda koji se provode na mjestima na kojima se životinje i proizvodi iz Priloga I. iz treće zemlje mogu unijeti na područja koja se navode u Prilogu I. Direktivi 90/675/EEZ, poput luka, zračnih luka i graničnih inspekcijskih postaja s trećim zemljama, poduzimanje sljedećih mjera:

▼M6

(a) pregled certifikata i dokumenata koji prate životinje i proizvode;

(b) primjenu pravila kontrole utvrđenih člankom 5. na životinje i proizvode iz Zajednice;

(c) primjenu pravila utvrđenih Direktivom 90/675/EEZ na proizvode iz trećih zemalja;

(d) primjenu pravila utvrđenih Direktivom 91/496/EEZ na životinje iz trećih zemalja.

2. Međutim, od ►M8 1. srpnja 1992. ◄ i iznimno od odredaba stavka 1., na sve životinje ili proizvode koji se prevoze prijevoznim sredstvom koje nudi redovitu i izravnu vezu između dvije geografske točke Zajednice, primjenjuju se pravila kontrole predviđena člankom 5.

▼B

Članak 8.

1. Ako tijekom pregleda koji se obavlja na mjestu odredišta pošiljke ili tijekom prijevoza nadležna tijela države članice utvrde:

(a) prisutnost uzročnika bolesti navedene u Direktivi 82/894/EEZ [1], kako je zadnje izmijenjena Odlukom Komisije 90/134/EEZ [2], zoonoze ili bolesti, ili bilo kojeg uzroka koji bi mogao predstavljati ozbiljnu opasnost za životinje ili ljude, ili ako proizvodi dolaze iz područja zahvaćenog epizootskom bolesti, narediti će da se životinja ili pošiljka životinja stavi u karantenu u najbliži karantenski objekt ili da se zakolje i/ili neškodljivo uništi.

Troškovi vezani za mjere utvrđene u prvom podstavku snosi pošiljatelj ili njegov predstavnik ili osoba odgovorna za proizvode ili životinje.

Nadležna tijela odredišne države članice odmah će obavijestiti nadležna tijela drugih država članica i Komisiju pisanim putem, najprimjerenijim sredstvima, o nalazima do kojih se došlo, donesenim odlukama i razlozima za te odluke.

Mogu se primijeniti zaštitne mjere utvrđene u članku 10.

Na zahtjev države članice i u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17., Komisija može, štoviše, usvojiti bilo koju mjeru potrebnu za postizanje usklađenog pristupa država članica rješavanju situacija koje nisu obuhvaćene pravilima Zajednice;

(b) da, bez obzira na točku (a), životinje i proizvodi ne udovoljavaju uvjetima utvrđenim u direktivama Zajednice ili, ako država članica dobije jamstva na temelju članka 9. Direktive 64/432/EEZ ili odgovarajućih pravila Zajednice koja su ili će biti usvojena na temelju nacionalnih pravila o zdravlju životinja, one mogu, pod uvjetom da to dopuštaju uvjeti javnog zdravlja ili zdravlja životinja, dati pošiljatelju ili njegovu predstavniku izbor:

— stavljanje životinja i proizvoda pod nadzor dok se ne potvrdi usklađenost s propisima u slučaju prisutnosti

[1] SL L 378, 31.12.1982., str. 58.
[2] SL L 76, 22.3.1990., str. 23.

▼B

rezidua i, primjena mjera utvrđenih zakonodavstvom Zajednice u slučaju nesukladnosti s propisima,

— klanje životinja ili uništavanje proizvoda,

— vraćanje životinje ili pošiljke, s odobrenjem nadležnog tijela države članice otpreme i prethodne obavijest država(-e) članica(-e) kroz koju(-e) se provozi.

Međutim, ako se utvrdi da certifikat ili dokument sadrže nepravilnosti, vlasnik ili njegov predstavnik moraju dobiti poček prije pribjegavanja ovoj zadnjoj mogućnosti.

2. U skladu s postupkom utvrđenim u članku 18., Komisija sastavlja popis bolesti navedenih u stavku 1. i detaljna pravila za primjenu ovog članka.

Članak 9.

1. U slučajevima utvrđenima u članku 8., nadležno tijelo odredišne države članice bez odgađanja kontaktira nadležna tijela države članice otpreme. Ta tijela poduzimaju sve potrebne mjere i obavijestiti nadležno tijelo prve države članice o vrsti provedenih pregleda, donesenim odlukama i razlozima za te odluke.

Ako nadležno tijelo odredišne države članice strahuje da su takve mjere neprimjerene, nadležna tijela dvije države članice zajedno traže načine i sredstva za rješavanje situacije; ovisno o slučaju, to može uključivati inspekciju na licu mjesta.

Ako se pregledima utvrđenim u članku 8. ponovo utvrde nesukladnosti, nadležno tijelo odredišne države članice obavješćuje Komisiju i nadležna tijela ostalih država članica.

Na zahtjev nadležnog tijela odredišne države članice ili na vlastitu inicijativu, te uzimajući u obzir vrstu utvrđenih nepravilnosti, Komisija može:

— poslati inspektore na predmetno mjesto i to u suradnji s nadležnim nacionalnim tijelima,

— uputiti službenog veterinara, čije će ime biti na popisu koji će pripremiti Komisija na prijedlog država članica te koji je prihvatljiv za sve uključene strane, da provjeri činjenice na licu mjesta,

— zatražiti od nadležnog tijela da poveća preglede na gospodarstvu, u centru, organizaciji, na odobrenom sajmu ili u sabirnom centru regije podrijetla.

O svojim nalazima obavješćuje države članice.

U očekivanju nalaza Komisije, država članica iz koje se vrši otprema mora na zahtjev države članice odredišta intenzivirati preglede životinja i proizvoda koji dolaze iz gospodarstva, centra, organizacije, odobrenog sajma ili sabirnog centra ili predmetne regije i, ako postoje ozbiljne osnove po javno zdravlje ili zdravlje životinja, obustaviti izdavanje svih certifikata ili dokumenta za kretanje.

Država članica odredišta može, sa svoje strane, intenzivirati preglede životinja koje dolaze iz istoga gospodarstva, centra, organizacije, odobrenog sajma ili sabirnog centra ili regije.

Na zahtjev jedne od dviju zainteresiranih država članica – ako su nepravilnosti potvrđene mišljenjem stručnjaka – Komisija mora, u skladu s

▼B

postupkom utvrđenim u članku 17., poduzeti odgovarajuće mjere, koje mogu ići toliko daleko da odobri državama članicama da na svoje državno područje privremeno zabrane uvođenje životinja i proizvoda koji dolaze iz toga gospodarstva, centra, organizacije, odobrenog sajma ili sabirnog centra ili regije. Te mjere moraju se potvrditi ili razmotriti čim je moguće prije u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17.

2. Osim u slučajevima utvrđenima u četvrtom podstavku, ova Direktiva ne utječe na prava žalbe koja postoje na temelju važećih propisa u državama članicama protiv odluka nadležnih tijela.

Odluke koje donese nadležno tijelo odredišne države i razlozi za te odluke moraju se objaviti pošiljatelju ili njegovu predstavniku i nadležnom tijelu države članice iz koje se vrši otprema.

Ako pošiljatelj ili njegov predstavnik to zatraži, navedene odluke i razlozi prosljeđuje mu se u pisanom obliku zajedno s pojedinostima o pravima žalbe koja mu stoje na raspolaganju na temelju važećih propisa odredišne države članice i o važećem postupku i rokovima.

Međutim, u slučaju spora, dvije predmetne strane mogu, ako se tako suglase, najkasnije u roku od jednog mjeseca, podastrijeti spor na procjenu stručnjaka s popisa stručnjaka Zajednice koji sastavlja Komisija; trošak savjetovanja sa stručnjakom snosi Zajednica.

Ti stručnjaci izdaju svoja mišljenja u roku od najviše 72 sata, ili nakon primitka rezultata bilo kojih analiza. Ugovorne stranke pridržavaju se mišljenja stručnjaka uz dužno pridržavanje veterinarskih propisa Zajednice.

3. Troškove povrata pošiljke, držanja ili izolacije životinja ili, ako je to primjenjivo, njihova klanja ili uništavanja snosi pošiljatelj, njegov predstavnik ili osoba odgovorna za životinje ili proizvode.

4. Detaljna pravila za primjenu ovog članka usvajaju se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18. ili, prema potrebi, članku 19.

POGLAVLJE III.

Opće odredbe

Članak 10.

1. Svaka država članica o svakom izbijanju bolesti na svom državnom području obavješćuje druge države članice i Komisiju, kao i o izbijanju bolesti navedenih u Direktivi 82/894/EEZ, o svim zoonozama, bolestima ili drugim uzrocima koji bi mogli predstavljati ozbiljnu opasnost za zdravlje životinja ili ljudi.

Država članica iz koje se vrši otprema odmah primjenjuje kontrolne mjere ili mjere opreza utvrđene u pravilima Zajednice, posebno određivanje tampon-zona utvrđenih tim pravilima, ili usvojiti bilo koju drugu mjeru koju smatra primjerenom.

Država članica odredišta ili provoza koja u tijeku pregleda navedenog u članku 5. utvrdi postojanje jedne od bolesti ili uzroka navedenih u prvom podstavku može, ako je potrebno, poduzima mjere opreza utvrđene u pravilima Zajednice, uključujući stavljanje životinja u karantenu.

▼B

Dok se čekaju mjere koje se poduzimaju u skladu sa stavkom 4., država članica odredišta može, na ozbiljnim osnovama za javno zdravlje ili zdravlje životinja, poduzeti privremene zaštitne mjere vezano za predmetna gospodarstva, centre ili organizacije ili, u slučaju epizootske bolesti, u odnosu na tampon-zonu utvrđenu u pravilima Zajednice.

O mjerama koje poduzmu države članice obavješćuje se Komisija i druge države članice bez odgode.

2. Na zahtjev države članice navedene u stavku 1. prvom podstavku ili na inicijativu Komisije, jedan ili više predstavnika Komisije mogu odmah ići na predmetno mjesto ispitati, u suradnji s nadležnim tijelima, koje su mjere poduzete, te će izdati mišljenje o tim mjerama.

3. Ako Komisija nije obaviještena o poduzetim mjerama, ili ako smatra da su poduzete mjere neprimjerene, može, u suradnji s predmetnom državom članicom i u očekivanju sjednice Stalnog veterinarskog odbora, poduzeti privremene zaštitne mjere u odnosu na životinje ili proizvode iz regije pogođene epizootskom bolesti ili iz određenoga gospodarstva, centra ili organizacije. Te će se mjere što je prije moguće dostaviti Stalnom veterinarskom odboru, koji će ih potvrditi, izmijeniti ili ukinuti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17.

4. Komisija u svakom slučaju razmatra situaciju u Stalnom veterinarskom odboru čim se za to ukaže prilika. Usvojit će potrebne mjere za životinje i proizvode navedene u članku 1. i, ako situacija to zahtijeva, za proizvode dobivene od tih životinja, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 17. Komisija će nadzirati situaciju i istim postupkom izmijeniti ili ukinuti donesene odluke, ovisno o tome kako se situacija razvija.

5. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, a posebno popis zoonoza ili uzroka koji bi mogli predstavljati ozbiljnu opasnost za zdravlje ljudi, usvajaju se u skladu s postupkom navedenim u članku 18.

Članak 11.

Svaka država članica i Komisija imenuje veterinarski odjel ili odjele odgovorne za provedbu veterinarskih pregleda i suradnju s inspekcijskim odjelima drugih država članica.

Članak 12.

Države članice osiguravaju da svi trgovci uključeni u trgovinu životinjama i/ili proizvodima obuhvaćenima člankom 1. unutar Zajednice:

(a) na zahtjev nadležnog tijela, moraju biti prethodno upisani u službeni upisnik;

(b) vode evidenciju otprema i, za primatelje navedene u članku 5. stavku 1. točki (b) podtočki iii., kasnijeg odredišta životinja i proizvoda.

Navedena evidencija se čuva tijekom razdoblja koje utvrdi nadležno državno tijelo tako da se može predočiti nadležnom tijelu na zahtjev.

Članak 13.

Države članice osiguravaju i da službenici njihovih veterinarskih odjela, ako je potrebno, u suradnji sa službenicima drugih odjela ovlaštenih za tu svrhu budu u mogućnosti posebno:

▼B

— provoditi inspekcije gospodarstava, opreme, prijevoznih sredstava i postupaka koji se koriste za označivanje i identificiranje životinja,

— provjeravati, vezano za proizvode navedene u Prilogu A, da se osoblje pridržava zahtjeva utvrđenih u tekstovima navedenima u tom Prilogu,

— uzimati uzorke od:

  i. životinja koje se drže radi prodaje, stavljanja u promet ili prijevoza;

  ii. proizvoda koji se drže radi skladištenja ili prodaje, stavljanja u promet ili prijevoza,

— pregledavati dokumente ili materijal dobiven obradom podataka bitan za preglede koje se provode uz mjere poduzete na temelju ove Direktive.

Države članice moraju tražiti od gospodarstava, centara ili organizacija koje se pregledavaju da osiguraju potrebnu suradnju za provedbu gore navedenih zadataka.

Članak 14.

1. Direktiva 64/432/EEZ ([1]), kako je zadnje izmijenjena Direktivom 89/662/EEZ ([2]), mijenja se kako slijedi:

(a) Članak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 6.*

Životinje za klanje koje su po dolasku u državu odredišta bilo izravno ili preko odobrenog sajma ili sabirnog centra odvedene u klaonicu moraju se u njoj zaklati čim je prije moguće, u skladu sa zahtjevima zdravlja životinja.

Životinje za klanje koje su po dolasku u državu odredišta odvedene na sajam koji graniči s klaonicom, prema čijim pravilima, sve životinje po završetku sajma, mogu biti poslane samo u klaonicu odobrenu za tu svrhu od strane nadležnog središnjeg tijela, moraju se zaklati u toj klaonici najkasnije pet dana od dolaska na sajam.

Nadležno tijelo odredišne države može, u svjetlu uvjeta zdravlja životinja, odrediti klaonicu u koju se te životinje moraju slati.”;

(b) Članak 7. stavak 3. i članak 8. stavak 2. prvi podstavak brišu se;

(c) Članci 9. i 10. zamjenjuju se sljedećim:

„*Članak 9.*

1. Država članica koja ima nacionalni program kontrole za jednu od kontagioznih bolesti koje nisu navedene u Prilogu E za cjelokupno državno područje ili dio svog državnog područja može predati taj program Komisiji, navodeći posebno:

— raširenost bolesti u državi članici,

— razloge za program, uzimajući u obzir važnost bolesti i vjerojatnu korist od programa u odnosu na njegove troškove,

— zemljopisno područje u kojem će se program provoditi,

([1]) SL 121, 29.7.1964., str. 2012/64.
([2]) SL L 395, 30.12.1989., str. 13.

▼B

— statusne kategorije koje će se primijeniti na objekte za životinje, standarde koji se moraju postići u svakoj kategoriji i postupke ispitivanja koji će se koristiti,

— postupke nadziranja programa,

— mjeru koja će se poduzeti ako, iz bilo kojeg razloga, objekt izgubi svoj status,

— mjere koje će se poduzeti ako su rezultati ispitivanja provedenih u skladu s odredbama programa pozitivni.

2. Komisija ispituje programe koje predstave države članice. Programi navedeni u stavku 1. mogu se odobriti u skladu s mjerilima navedenima u stavku 1. u skladu s postupkom utvrđenim u članku 12. Prema istom postupku, dodatna jamstva, opća ili ograničena, koja se mogu zahtijevati u trgovini unutar Zajednice, utvrđuju se istodobno ili najkasnije tri mjeseca nakon odobrenja programa. Ta jamstva ne smiju prelaziti ona koja država članica provodi na nacionalnoj razini.

3. Programi koje predaju države članice mogu se mijenjati ili dopunjavati u skladu s postupkom navedenim u članku 12. Izmjene ili dodatak programima koji su već odobreni ili jamstvima koja su definirana u skladu sa stavkom 2. mogu se odobriti na temelju istog postupka.

Članak 10.

1. Ako država članica smatra da je njezino državno područje ili dio njezina državnog područja slobodan od jedne od bolesti koja je prijemljiva za goveda i svinje, predočuje Komisiji odgovarajuću dokaznu dokumentaciju, iznoseći posebno:

— vrstu bolesti i povijest njezina pojavljivanja na svom državnom području,

— rezultate nadzornog testiranja na temelju serološke, mikrobiološke, patološke ili epidemiološke istrage i činjenice da se bolest na temelju propisa mora prijaviti nadležnim tijelima,

— razdoblje kroz koje je proveden nadzor,

— ako postoji, razdoblje tijekom kojeg je zabranjeno cijepljenje protiv bolesti i zemljopisno područje na koje se odnosi zabrana,

— postupke za provjeru da bolest nije prisutna.

2. Komisija proučava dokumentaciju koju predaju države članice. Dodatna jamstva, opća ili posebna, koja se mogu zahtijevati u trgovini unutar Zajednice, mogu se utvrditi u skladu s postupkom navedenim u članku 12. Ta jamstva ne smiju prelaziti ona koja država članica provodi na nacionalnoj razini. Ako se opravdanje dostavi prije 1. srpnja 1991., odluke o dodatnim jamstvima donijet će se do 1. siječnja 1992.

3. Predmetna država članica obavješćuje Komisiju o svakoj promjeni podataka utvrđenih u stavku 1. koji se odnose na bolest. Jamstva utvrđena u skladu sa stavkom 2. mogu se, u svjetlu te obavijesti, izmijeniti ili povući u skladu s postupkom navedenim u članku 12.”

2. Podstavci od 2. do 5. članka 5. stavka 2. i članci 7. i 15. Direktive 88/407/EEZ ([1]) brišu se.

([1]) SL L 134, 22.7.1988., str. 10.

▼B

3. Podstavci od 2. do 4. članka 5. stavka 2. i članak 14. Direktive 89/556/EEZ ([1]) brišu se.

4. U petom retku prvog podstavka članka 13. Direktive 72/462/EEZ ([2]), kako je zadnje izmijenjena Direktivom 89/227/EEZ ([3]), riječ „tri” zamjenjuje se riječju „pet”.

Članak 15.

1. U Direktive 64/432/EEZ i 89/556/EEZ umeće se sljedeći članak:

„Članak 14.

Pravila navedena u Direktivi Vijeća 90/425/EEZ od 26. lipnja 1990. o veterinarskim i zootehničkim kontrolama koje se primjenjuju u trgovini određenim živim životinjama i proizvodima unutar Zajednice s ciljem uspostave unutarnjeg tržišta (*), primjenjuju se posebno na preglede na mjestu podrijetla, organizaciju i praćenje pregleda koje provodi država odredišta, te zaštitne mjere koje se primjenjuju.

(*) SL L 224, 18.8.1990., str. 29.”

2. U Direktivu 88/407/EEZ umeće se sljedeći članak:

„Članak 15.

Pravila navedena u Direktivi Vijeća 90/425/EEZ od 26. lipnja 1990. o veterinarskim i zootehničkim kontrolama koje se primjenjuju u trgovini određenim živim životinjama i proizvodima unutar Zajednice s ciljem uspostave unutarnjeg tržišta (*), primjenjuju se posebno na preglede na mjestu podrijetla, organizaciju i praćenje pregleda koje provodi država članica odredišta, te zaštitne mjere koje se primjenjuju.

(*) SL L 224, 18.8.1990., str. 29.”

3. Članak 9. Direktive 90/426/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.

Pravila navedena u Direktivi Vijeća 90/425/EEZ od 26. lipnja 1990. o veterinarskim i zootehničkim kontrolama koje se primjenjuju u trgovini određenim živim životinjama i proizvodima unutar Zajednice s ciljem uspostave unutarnjeg tržišta (*), primjenjuju se posebno na preglede na mjestu podrijetla, organizaciju i praćenje pregleda koje provodi država članica odredišta, te zaštitne mjere koje se primjenjuje.

(*) SL L 224, 18.8.1990., str. 29.”

Članak 16.

Komisija može, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18., izmijeniti popis bolesti navedenih u Prilogu C.

([1]) SL L 302, 19.10.1989., str. 1.
([2]) SL L 302, 31.12.1972., str. 28.
([3]) SL L 93, 6.4.1989., str. 25.

▼B

Članak 17.

Ako se navodi postupak utvrđen u ovom članku, Stalni veterinarski odbor osnovan Odlukom 68/361/EEZ ([1]) donosi odluke u skladu s pravilima utvrđenima u članku 17. Direktive 89/662/EEZ.

Članak 18.

Ako se navodi postupak definiran u ovom članku, Stalni veterinarski odbor donosi odluke u skladu s člankom 18. Direktive 89/662/EEZ.

Članak 19.

Ako se navodi postupak definiran u ovom članku, Stalni zootehnički odbor osnovan Odlukom 77/505/EEZ ([2]) donosi odluke u skladu s pravilima utvrđenima u članku 11. Direktive 88/661/EEZ ([3]).

POGLAVLJE IV.

Završne i prijelazne odredbe

Članak 20.

1. Komisija u skladu s postupkom navedenim u članku 18. uvodi računalni sustav koji povezuje veterinarska tijela posebno s ciljem olakšavanja razmjene podataka između nadležnih tijela regija u kojima je izdan zdravstveni certifikat ili dokument koji prati životinje ili proizvode životinjskog podrijetla i nadležnih tijela države članice odredišta.

2. Postupci za financijski doprinos Zajednice, utvrđeni u članku 37. Odluke 90/424/EEZ i potrebni za provedbu ovog programa, usvajaju se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 42. navedene Odluke.

3. Prema postupku utvrđenom u članku 18., Komisija usvaja postupak za primjenu ovog članka i posebno odgovarajuće standarde za razmjenu podataka i pravila za sigurnost razmijenjenih podataka.

Članak 21.

Do ►M8 ———— ◄ trgovina životinjama i proizvodima navedenima u Prilogu B, do usvajanja pravila Zajednice i ne dovodeći u pitanje provođenje bilo kojih nacionalnih pravila utvrđenih za identifikaciju serija, podliježe pravilima kontrole utvrđenima ovom Direktivom, posebno onima navedenima u članku 3. stavku 1. točki (a) drugom dijelu rečenice.

▼M8

Države članice priopćavaju Komisiji i drugim državama članicama uvjete i postupke koji se primjenjuju u trgovini životinjama i proizvodima iz prvog stavka.

▼B

U skladu s postupkom navedenim u članku 17., Komisija utvrđuje mjere potrebne za uvođenje računalne obrade izjava o uvjetima navedenim u drugom podstavku.

([1]) SL L 255, 18.10.1968., str. 23.
([2]) SL L 206, 12.8.1977., str. 11.
([3]) SL L 382, 31.12.1988., str. 16.

▼B

Pravila kontrole utvrđena za životinje i proizvode iz Priloga A proširuju se i na životinje i proizvode životinjskog podrijetla koji još nisu obuhvaćeni ovim Prilogom kad se usvoje usklađena pravila kojima se regulira njihova trgovina. ►M8 ———— ◄

▼M8

Članak 22.

1. Države članice dostavljaju Komisiji, po usklađenom modelu, relevantne informacije o pregledima koji se provode prema ovoj Direktivi.

2. Komisija proučava informacije iz stavka 1. u okviru Stalnog veterinarskog odbora. Može usvojiti odgovarajuće mjere u skladu s postupkom iz članka 18.

3. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, a posebno učestalost slanja informacija, model koji se koristi i vrsta traženih informacija utvrđuju se u skladu s postupkom iz članka 18.

▼M6

Članak 23.

Vijeće na temelju izvješća Komisije, uz eventualne prijedloge o kojima Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom, ponovno ispituje:

— odredbe članka 10. i članka 5. stavka 2. točke (a) do 1. siječnja 1993.

— ostale odredbe do 1. siječnja 1996.

▼M8

Članak 24.

Radi omogućivanja postupnog provođenja aranžmana pregleda utvrđenih ovom Direktivom, države članice mogu do 31. prosinca 1992. obavljati:

— dokumentacijske preglede tijekom prijevoza životinja i proizvoda iz Priloga A i B ili uvezenih iz trećih zemalja,

— nediskriminirajuće veterinarske preglede na licu mjesta tijekom prijevoza životinja i proizvoda iz Priloga B.

———————

▼B

Članak 26.

Države članice donose zakone i ostale propise potrebne radi udovoljavanja:

i. članku 10. ove Direktive i članku 9. Direktive 89/662/EEZ, dva mjeseca nakon datuma obavijesti o ovoj Direktivi;

▼M6

ii. ostale odredbe ove Direktive 1. srpnja 1992.

———————

▼B

Članak 27.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

▼M10

PRILOG A

POGLAVLJE I.

VETERINARSKO ZAKONODAVSTVO

Odjeljak I.

— Direktiva Vijeća 64/432/EEZ od 26. lipnja 1964. o problemima zdravlja životinja koji utječu na trgovinu govedima i svinjama unutar Zajednice (SL 121, 29.7.1964., str. 1977/64.).

— Direktiva Vijeća 88/407/EEZ od 14. lipnja 1988. o utvrđivanju zahtjeva zdravlja životinja koji se primjenjuju na trgovinu unutar Zajednice i na uvoz duboko smrznutog sjemena domaćih životinja vrste goveda (SL L 194, 22.7.1988., str. 10.).

— Direktiva Vijeća 89/556/EEZ od 25. rujna 1989. o uvjetima zdravlja životinja kojima se uređuje trgovina zamecima domaćih životinja vrste goveda unutar Zajednice i njihov uvoz iz trećih zemalja (SL L 302, 19.10.1989., str. 1.).

— Direktiva Vijeća 90/426/EEZ od 26. lipnja 1990. o uvjetima zdravlja životinja kojima se uređuje promet i uvoz kopitara iz trećih zemalja (SL L 224, 18.8.1990., str. 42.).

— Direktiva Vijeća 90/429/EEZ od 26. lipnja 1990. o utvrđivanju uvjeta zdravlja životinja koji se primjenjuju na promet unutar Zajednice i uvoz sjemena domaćih životinja vrste svinja (SL L 224, 18.8.1990., str. 62.).

— Direktiva Vijeća 90/539/EEZ od 15. listopada 1990. o uvjetima zdravlja životinja kojima se uređuje trgovina unutar Zajednice i uvoz iz trećih zemalja peradi i jaja za valenje (SL L 303, 31.10.1990., str. 6.).

▼M11

— Uredba (EZ) br. 1774/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. listopada 2002. o utvrđivanju zdravstvenih pravila u vezi s nusproizvodima životinjskog podrijetla koji nisu namijenjeni prehrani ljudi (SL L 273, 10.10.2002., str. 1.).

▼M10

— Direktiva Vijeća 91/67/EEZ od 28. siječnja 1991. o uvjetima zdravlja životinja kojima se uređuje stavljanje na tržište životinja akvakulture i njihovih proizvoda (SL L 46, 19.2.1991., str. 1.).

— Direktiva Vijeća 91/68/EEZ od 28. siječnja 1991. o uvjetima zdravlja životinja kojima se uređuje trgovina ovcama i kozama unutar Zajednice (SL L 46, 19.2.1991., str. 19.).

— Direktiva Vijeća 91/628/EEZ od 19. studenoga 1991. o zaštiti životinja tijekom prijevoza i o izmjenama Direktiva 90/425/EEZ i 91/496/EEZ (SL L 340, 11.12.1991., str. 17.).

Odjeljak II.

Direktiva Vijeća 92/65/EEZ od 13. srpnja 1992. o utvrđivanju veterinarsko-zdravstvenih zahtjeva kojima se uređuje trgovina unutar Zajednice i uvoz životinja, sjemena, jajnih stanica i zametaka koji ne podliježu veterinarsko-zdravstvenim uvjetima koji su utvrđeni posebnim pravilima Zajednice iz Priloga A poglavlja I. Direktive 90/425/EEZ (SL L 268, 14.9.1992., str. 54.).

— za patogene tvari:

Direktiva Vijeća 92/118/EEZ od 17. prosinca 1992. o utvrđivanju zahtjeva za zdravlje životinja i javno zdravlje kojima se uređuje trgovina i uvoz u Zajednicu proizvoda koji ne podliježu navedenim zahtjevima utvrđenima u posebnim pravilima Zajednice iz Priloga A dijela I. Direktive 89/662/EEZ te, s obzirom na patogene tvari, iz Direktive 90/425/EEZ.

▼**M10**

POGLAVLJE II.

ZOOTEHNIČKO ZAKONODAVSTVO

— Direktiva Vijeća 77/504/EEZ od 25. srpnja 1977. o čistokrvnim uzgojno valjanim govedima (SL L 206, 12.8.1977., str. 8.).

— Direktiva Vijeća 88/661/EEZ od 19. prosinca 1988. o zootehničkim standardima koji se primjenjuju na uzgojno valjane svinje (SL L 382, 31.12.1988., str. 36.).

— Direktiva Vijeća 89/361/EEZ od 30. svibnja 1989. o čistokrvnim uzgojno valjanim ovcama i kozama (SL L 153, 8.6.1989., str. 30.).

— Direktiva Vijeća 90/427/EEZ od 26. lipnja 1990. o zootehničkim i rodoslovnim uvjetima kojima se uređuje trgovina kopitarima unutar Zajednice (SL L 224, 18.8.1990., str. 55.).

— Direktiva Vijeća 91/174/EEZ od 25. ožujka 1991. o utvrđivanju zootehničkih i rodovničkih zahtjeva stavljanja na tržište čistokrvnih životinja (SL L 85, 5.4.1991., str. 37.).

▼**M10**

PRILOG B

ŽIVOTINJE I PROIZVODI KOJI NE PODLIJEŽU USKLAĐIVANJU, ALI TRGOVINA TAKVIM ŽIVOTINJAMA I PROIZVODIMA PODLIJEŽE PREGLEDIMA PREDVIĐENIM U OVOJ DIREKTIVI

POGLAVLJE I.

Veterinarsko zakonodavstvo – ostale žive životinje koje nisu navedene u Prilogu A poglavlju I.

POGLAVLJE II.

Veterinarsko zakonodavstvo – sjeme, jajne stanice i embriji koji nisu navedeni u Prilogu A poglavlju I.

▼B

PRILOG C

POPIS BOLESTI ILI EPIZOOTSKE BOLESTI KOJE PODLIJEŽU OBVEZNIM HITNIM MJERAMA, S TERITORIJALNIM OGRANIČENJIMA (DRŽAVE ČLANICE, REGIJE ILI ZONE)

— slinavka i šap

— klasična svinjska kuga

— afrička svinjska kuga

— vezikularna bolest svinja

— newcastleska bolest

— goveđa kuga

— kuga malih preživača

— vezikularni stomatitis

— bolest plavog jezika

— konjska kuga

— virusni encefalomijelitis konja

— tješinska bolest

— influenca ptica

— ovčje i kozje boginje

— bolest kvrgave kože

— groznica riftske doline

— zarazna pleuropneumonija goveda